

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ע"מ 7507-10-15 טיב מעליות בע"מ נ' פקיד שומה רחובות
ע"מ 8363-02-18 טיב מעליות בע"מ נ' פקיד שומה רחובות

תיק חיצוני :

בפני כבוד השופט שמואל בורנשטיין

מערערת טיב מעליות בע"מ
באמצעות ב"כ עו"ד מאורי עמפלי

נגד

משיב פקיד שומה רחובות
באמצעות ב"כ עו"ד יעל הרשמן

פסק דין

1

1. בפניי ערעור על צווים שהוצאו למערערת לשנות המס 2009-2010 (ע"מ 7507-10-15) וכן לשנות המס 2011-2014 (ע"מ 8363-02-18). הערעורים אוחדו על פי הסכמת הצדדים בדיון מיום 20.2.2019 שקיבלה תוקף של החלטה.

2. המערערת עוסקת בהתקנת מעליות ובתחזוקתן והיא מעסיקה טכנאים, מנהלים ועובדי הנהלה אחרים. המערערת העמידה לרשות עובדיה רכבים פרטיים ששימשו אותם הן בעת עבודתם ולצרכי עבודתם, והן מעבר לשעות העבודה ולצרכים פרטיים (להלן: "רכבים צמודים"). המערערת לא זקפה שווי שימוש ברכב לעובדים בהתאם לאמור בתקנה 2(א) לתקנות מס הכנסה (שווי שימוש ברכב) תש"ז – 1987 (להלן: "תקנות שווי שימוש ברכב"); לעובדי ההנהלה זקפה שווי חלקי ולטכנאים לא זקפה שווי כלשהו.

3. לטענת המערערת נהגה היא כדיון, שכן היא נדרשת להעניק שירות ללקוחותיה בכל עת, לרבות לאחר שעות העבודה הרגילות, בסופי שבוע ובחגים, וכי בנסיבות אלה ניתן לחרוג מהשווי הקבוע בתקנות שווי שימוש ברכב.

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ע"מ 7507-10-15 טיב מעליות בע"מ נ' פקיד שומה רחובות
ע"מ 8363-02-18 טיב מעליות בע"מ נ' פקיד שומה רחובות

תיק חיצוני :

4. עוד טוענת המערערת כי קיים "נוהג" אצל המשיב לפיו בענף המעליות אין לזקוף
שווי שימוש ברכב בהתאם לתקנות שווי שימוש ברכב, וזאת לאור ייחודיות הענף.
בעניין זה מסתמכת המערערת, בין היתר, על הסכם פשרה שנחתם עמה ביום
22.4.2012 בהתייחס לשנות המס 2006-2008 (להלן: "**הסכם הפשרה**"). בהסכם
הפשרה נקבע כי יש לזקוף את שווי השימוש לרכבים הצמודים בשיעור של 28.5%
(2/7) לשנת 2006 ובשיעור של 42.9% (3/7) לשנים 2007 ו-2008 וזאת מתוך השיעור
הקבוע בתקנות. כמו כן מסתמכת המערערת על כך שלקראת חתימת ההסכם
האמור שלח המפקח, מר בממן, אל רו"ח המערערת פקס ובו צוין כי שווי רכב צמוד
חושב על פי 3/7 "בהתאם להסכמי שומה שהושגו עם חברות מהענף", וכן על כך
שבדיוני השומה בשלב הראשון הוצעה לה פשרה דומה. טענה נוספת שהעלתה
המערערת היא כי הרכבים שהעמידה לטובת עובדיה הם בבחינת "רכב עבודה"
שאינו כפוף לקביעת השווי בתקנות שווי שימוש ברכב.
5. אציין כי מכיוון שלאחר שהוגשו סיכומי הצדדים ניתן על ידי בית המשפט העליון
פסק הדין בע"א 4096/18 **חכם את אור זך ואח' נ' פקיד שומה** (23.5.2019) (להלן:
"**עניין חכם את אור זך**"), במסגרתו התקבלה עמדת המשיב בסוגיות העולות אף
בהליך דנן, לאמור: הן בהתייחס לשאלה האם ניתן לחרוג מההסדר הקבוע בתקנות
שווי שימוש ברכב והן בהתייחס להגדרתו של "רכב עבודה" לעניין התקנות,
התבקשה המערערת, במסגרת החלטתי מיום 25.8.2019, להבהיר את עמדתה לאור
פסק הדין הנ"ל, וככל שהיא עומדת על הערעור, לנמק את עמדתה.
6. עמדת המערערת הוגשה ביום 2.9.2019, ממנה עולה כי המערערת עומדת על הערעור
וממקדת נימוקיה פעם נוספת בייחודיות ענף המעליות ובדרישה הקבועה ברישיון
שניתן לה לעסוק בענף להעמיד את שירותיה בכל ימות השבוע ובכל שעות היממה.
ניכר, אפוא, כי המערערת סבורה שקביעתו של בית המשפט העליון בפסק הדין **חכם**
את אור זך, ולפיה לא ניתן לחרוג משווי השימוש הקבוע בתקנות שווי שימוש ברכב
– אינה חלה לגביה. כן חזרה המערערת על טענותיה באשר למדיניות המשיב בעבר
בנוגע לענף המעליות, כפי שהיא משתקפת מהסכם הפשרה ומראיות נוספות. עם
זאת נראה כי המערערת זנחה את טיעוניה באשר להיותם של רכביה "רכב עבודה".
7. לא מצאתי ממש בעמדתה של המערערת.

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ע"מ 7507-10-15 טיב מעליות בע"מ נ' פקיד שומה רחובות
ע"מ 8363-02-18 טיב מעליות בע"מ נ' פקיד שומה רחובות

תיק חיצוני :

8. בעניין **חכם את אור זך** קבע, כאמור, בית המשפט העליון כי התקנות מורות על נוסחה קבועה לחישוב שווי השימוש ברכב וכי לא קיים פתח לאפשרויות חישוב חלופיות. בית המשפט העליון עמד על שהסדרת אופן החישוב בדרך של נוסחה אחידה וברורה, יש בה כדי לקדם את היעילות, הפשטות והבהירות בגביית מס. בית המשפט העליון אף הוסיף כי עסקינן בטובת הנאה שקיים קושי בכימות ערכה הכלכלי כפי שהיא משתקפת בעיני כל נישום ונישום. על כן, בהצמדת רכב לעובד גלומים יתרונות בלתי מוחשיים רבים שאת ערכם המדויק לא ניתן לאמוד, ועל כן אין מנוס מלקבוע מחיר ממוצע המשקף את ערכה המשוער של טובת הנאה זו.
9. אלא, שהמערערת סבורה כי קביעה ברורה ומפורשת זו של בית המשפט העליון באשר לאפשרות לחריגה מתקנות שווי שימוש ברכב, אינה רלוונטית לחברת מעליות, הנדרשת להעמיד את שירותיה בכל ימי השבוע ובכל שעות היממה. לטעמי, פרשנות זו של המערערת לקביעתו של בית המשפט העליון משוללת כל יסוד. לא יעלה על הדעת כי ניתן לערוך הבחנה לעניין תחולת תקנות שווי שימוש ברכב בין ענפים שונים, וזאת על בסיס השאלה באיזו מידה ובאיזה היקף נדרש אותו ענף להעניק את שירותיו. אבחנה זו חותרת באופן מובהק תחת הרציונל העומד ביסוד קביעת בית המשפט העליון באשר ללשון של התקנות, שאין מאפשרות חישוב חילופי, ובאשר ליעילות, הפשטות, הוודאות והאחידות בנוסחת שווי השימוש הקבועה בתקנות.
10. על כך יש להוסיף כי המערערת מערבת מין שאינו במינו, שהרי תקנות שווי השימוש ברכב מיועדת לאמוד את טובת ההנאה של **העובד**, ולא את התועלת למעביד או את צורכי המעביד (ראו ע"מ 2270-05-17 **החקלאית אג"ש לביטוח ולשירותים וטרינרים למקנה בישראל בע"מ נ' פקיד שומה חיפה** (30.7.2018) (להלן: **"עניין אג"ש"**). יצוין כי ערעור שהוגש לבית המשפט העליון על פסק הדין נדחה לאחר שבית המשפט המליץ למערערת שלא לעמוד על הערעור (ע"א 7203/18 **החקלאית אג"ש לביטוח ולשירותים וטרינרים למקנה בישראל בע"מ נ' פקיד שומה חיפה** (23.9.2019)). ראה גם ענין **חכם את אור זך** בו נקבע כי עסקינן בשווי של טובת הנאה כפי שזו מוערכת בעיני העובד).

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ע"מ 7507-10-15 טיב מעליות בע"מ נ' פקיד שומה רחובות
ע"מ 8363-02-18 טיב מעליות בע"מ נ' פקיד שומה רחובות

תיק חיצוני :

11. אכן, לא מן הנמנע כי בענף זה או אחר, כגון בענף המעליות, קיים צורך, אם על פי
תנאי הרישיון ואם על פי כורח המציאות ואופיו של השירות, לספק שירות בכל ימי
השבוע ובכל שעות היממה. עם זאת, מדובר בצורך של המעביד. הוא זה שיש לו עניין
או שהוא נדרש לספק את השירות בזמינות מעין זו. אך היעלה על הדעת לומר כי
העובד הוא זה שמספק את השירות בכל ימות השבוע ובכל שעות היממה? ברי כי גם
בהינתן צורכי הענף, העובד, המקבל רכב צמוד, אינו עובד בכל ימות השבוע ובכל
שעות היממה, ולפיכך מן הסתם הוא עושה שימוש ברכב גם לצרכיו הפרטיים, כגון
בשעות הערב, בסופי שבוע בחגים ומעדים. עניין זה הובהר גם במהלך שמיעת
הראיות בהליך דנן (ראה עדות מר אהרון קאשי, המחזיק בשליש מהון המניות
במערערת ומשמש כמנהלה מאז הקמתה, פרוטוקול מיום 20.12.2017 בעמ' 10 ש'
23-31 וכן בעמ' 13 ש' 12-28), ככל שהיה בכלל צורך לתת הבהרה שכזו.

אוסף, כי אם המערערת הייתה אמנם נאמנה לשיטתה, ראוי היה שתערוך אבחנה
בין הטכנאים, שלפי הנטען עשויים להידרש לתת שירות בכל ימי השבוע ובכל שעות
היממה, ובין המנהלים ועובדי הנהלה אחרים, שלא נטען, וכמובן אף לא הוכח, כי
דרישה זו נוגעת אליהם (כל שנאמר על ידי מר קאשי במהלך חקירתו בעניין זה הוא
שהמנהלים "עובדים יותר קשה" (עמ' 14 ש' 1)). אלא שהמערערת לא עשתה אבחנה
כזו כאשר גם לגבי האחרונים לא פעלה על פי האמור בתקנות שווי שימוש ברכב.
טענתה כי שיעור זקיפת שווי השימוש שנקבע בהסכם הפשרה הוא שקלול של השווי
שיש לזקוף לטכנאים ולעובדים אחרים, נטענה בעלמא ולא הוכחה, ואף לא
רלוונטית.

12. ועד אוסף כי בעניין **חכם את אור זך** אחת משתי המערערות הייתה חברה העוסקת
בעבודות שיפוץ ותחזוקה של מבנים, כאשר אף במסגרת פעילותה שלה נדרשה היא
לספק שירותי תיקון ותחזוקה "**סביב השעון**". ואילו בעניין **אג"ש** המדובר היה
באגודה העוסקת בהענקת שירותים וטרינריים ללקוחותיה, בעיקר בעלי רפתות,
דירי כבשים ועיזים המצויים בקיבוצים ובמושבים ברחבי הארץ. השירות, מדרך
הטבע, ניתן בכל שעות היממה. ברי כי הדחיפות במתן שירות על ידי ווטרינר לא
נופלת מהדחיפות במתן שירות מעליות. אכן, לא הובהר בפסקי הדין הנ"ל האם
דרישה זו (כפי הנטען במקרה דנן על ידי המערערת) מקורה בתנאי רישיון כלשהו או
בשל כורח המציאות, אך בעיני אין לכך כל חשיבות. בין כך ובין כך מטרת התקנות

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ע"מ 7507-10-15 טיב מעליות בע"מ נ' פקיד שומה רחובות
ע"מ 8363-02-18 טיב מעליות בע"מ נ' פקיד שומה רחובות

תיק חיצוני :

- 1 היא לאמוד את טובת ההנאה של העובדים מן השימוש הפרטי ברכב הצמוד. זאת
2 ותו לא.
- 3 13. כאמור, ניכר כי המערערת זנחה את טענתה באשר להיותם של הרכבים רכבי עבודה,
4 בשל מבחן "השימוש" או בשל כך שברכבים קיים ציוד ייעודי. לפיכך אך בבחינת
5 למעלה מן הצורך אציין כי מצאתי שגם סוגיה זו הוכרעה בפסק הדין **חכם את אור**
6 **זך** שקבע כי לא קיים עיגון סטטוטורי לטענה שרכב המשמש גם להסעת נוסעים,
7 יכול להיחשב רכב עבודה כהגדרתו בפקודת התעבורה מקום שבו הסעת הנוסעים
8 אינה "השימוש והייעוד העיקרי" שלו (ראה סעיף 29 לפסק הדין).
- 9 אעיר כי באותו עניין הניח בית המשפט לטובת המערערת שם כי הרכבים מאובזרים
10 בציוד כבד לשיפוצים, כפי שטען מנהל המערערת בפניי, ואף שם נטען כי הרכבים
11 מלוכלכים ומזוהמים, הגם שלא הייתה מחלוקת כי העובדים עושים ברכב שימוש
12 כרצונם לצרכי הסעתם האישית והסעת בני משפחתם, כולל בסופי שבוע ובחגים. כך
13 העיד מר קאשי (עמ' 30 ש' 12-20):
- 14 **"ש. אנחנו מכירים את הטענה של חברת טיב מעליות בערעור הזה,**
15 **שלפיה עיקר השימוש ברכבים היא לצורכי החברה, ורק חלק קטן הוא**
16 **לשימוש פרטי, בהגיונותך בדיון קדם הקודם אמרת בעצמך שאין מניעה**
17 **להתקין כסאות בטיחות לילדים וגם היום סיפרת שעובדים גם אינם**
18 **מנועים להסיע בני משפחה, אתה לא חולק על כך שלעובדים מותר**
19 **לעשות שימוש פרטי כלשהו ברכבים נכון?**
- 20 ת. אנחנו מודים בזה. אמרנו עשרות פעמים, כן הם נוסעים בפועל באופן
21 פרטי גם. באוטו שמותקן ציוד כבד באופן קבוע עם מתקני הרמה של
22 משקלים גבוהים מאוד, סחיבת חלקי חילוף באוטו, זה נכון שאפשר לנסוע
23 נסיעה פרטית, חלק לא קטן מהטכנאים שלי יש להם רכבים נוספים בבית
24 והם מעדיפים לנסוע בהם באוטו נקי".
- 25 למותר לומר כי לא יעלה על הדעת שמידת ניקיונו של הרכב היא שתקבע את סווגו
26 כרכב פרטי או כ"רכב עבודה", מה גם שמהתמונות ומרשימת כלי העבודה והציוד
27 הטכני שצירפה המערערת לתצהירה, לא התרשמתי כי הציוד המצוי בתא המטען
28 של כל הרכב הוא ציוד כבד, במובן זה שלא ניתן במאמץ סביר לפרוק אותו ולאחסן
29 בו חפצים פרטיים.

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ע"מ 15-10-7507 טיב מעליות בע"מ נ' פקיד שומה רחובות
ע"מ 18-02-8363 טיב מעליות בע"מ נ' פקיד שומה רחובות

תיק חיצוני :

14. נותרה, איפוא, טענתה של המערערת באשר ל"נוהג" של המשיב, שהשתקף בהסכם
הפשרה שנחתם עמה, ו"שהפך להיות חלק מהדין לגבי חברת מעליות" ובבחינת
"נורמה משפטית מחייבת". לטענה זו אין ידיים ורגליים והיא נטענה בעלמא. לא
רק שלא קיים עיגון משפטי לטענה כי בנסיבות עניין זה "נוהג" הופך לדין או לנורמה
משפטית מחייבת, אלא שמהראיות שהיו בפניי עולה כי למעט במקרה של המערערת
ומקרה נוסף (ואפשר שגם במקרים בודדים נוספים – בבירור שערכה סגנית פקיד
השומה, נמצאו רק שני הסכמים, אחד מהם הוא זה של המערערת) - לא נחתמו
הסכמי פשרה מעין אלה, ובוודאי שלא לאחר שנת 2012, ועל אחת כמה וכמה שלא
כ"נוהג", אלא לכל היותר כעניין חריג.

15. אציין בהקשר זה כי במסגרת ההליך התבקש המשיב על ידי המערערת לגלות
ולהעביר לעיונה את כל ההסכמים, הסכמי השומות והפשרות שהתקבלו ברשות
המיסים עם חברות מעליות ביחס לזקיפת שווי שימוש לרכב במהלך שנות המס
שבערעור. בהחלטתי מיום 16.1.2019 דחייתי את בקשתה זו ואף התייחסתי לבירור
שנערך על ידי סגנית פקידת השומה, וציינתי כי בירור זה נראה לי כמספק בנסיבות
העניין, במיוחד כאשר המערערת עצמה לא הציגה כל תשתית ראייתית לביסוס
טענותיה אלו. המערערת טענה בסיכומיה של טענות באשר לבירור האמור, לרבות
כי מדובר ב"בדותה מן הזמן האחרון" (סעיף 17 לסיכומים המשלימים), אך לא
מצאתי כל יסוד לטענות אלו ואף מוטב שלא היו מושמעות.

16. במסגרת החלטתי האמורה מיום 16.1.2019 ולאור הדברים שנכתבו על ידי המפקח
שטיפל בתיק, מר בממן ולפיהם הסכם הפשרה הוא "בהתאם להסכמי שומה
שהושגו עם חברות מהענף", התרתי למערערת לחקור את המפקח בנקודה זו.
כמסתבר, מר בממן כתב את הדברים שלא על סמך ידיעתו, אלא על פי מה שנמסר
לו על ידי רואה החשבון של המערערת (ראה עדות מר גבריאלי בממן פרוטוקול מיום
20.2.2019 עמ' 6 ש' 27 - עמ' 7 ש' 31, וכן עמ' 8 ש' 14-4).

17. אף בנוגע להסכם הפשרה, ולאופן שבו הוא אושר במשרד פקיד השומה, כפי שהדבר
עלה בחקירתו של מר בממן, טענה המערערת טענות שונות המלמדות, לגישתה, כי
הסכם זה שיקף את מדיניות רשות המסים. לא מצאתי כל בסיס לטענות אלו,
המבוססות על השערות גרידא, ובכל מקרה אין בהם כדי ללמד על קיומה של אותה

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ע"מ 7507-10-15 טיב מעליות בע"מ נ' פקיד שומה רחובות
ע"מ 8363-02-18 טיב מעליות בע"מ נ' פקיד שומה רחובות

תיק חיצוני:

1 מדיניות נטענת. היפוכו של דבר הוא הנכון, שכן מהראיות שהיו בפני עולה כי
2 המשיב הביע שוב ושוב את עמדתו לפיה אין לחרוג מהשווי שנקבע בתקנות שווי
3 שימוש ברכב. כך במסגרת דיון בוועדת הכנסת בשנת 2009 (פרוטוקול הישיבה
4 בוועדת הכספים מיום 25.11.2009 צורף כנספח א' לסיכומי המשיב). כך בהחלטת
5 מיסוי 4586/12 מחודש יולי 2012 שבה נאמר מפורשות כי גם בעניינם של טכנאי
6 שירות המטפלים באלפי לקוחות במהלך 24 שעות ביממה שבעה ימים בשבוע, אין
7 לחרוג מהשווי שנקבע בתקנות. וכך גם במסגרת ההליכים השונים שנוהלו בבתי
8 המשפט השונים (ראו: ע"מ 34518-01-15 ב.ד. מיקוד תקשורת וביטחון בע"מ נ'
9 פקיד שומה חיפה (15.3.2017); ע"מ 13243-01-15 אורי חי הנדסה בע"מ נ' פקיד
10 שומה חולון (16.7.2018); ת"צ 3363-02-11 פראג'אן נ' רשות המסים (23.11.2015)).
11 ראה גם עניין אג"ש הנ"ל ורשימת פסקי הדין הנזכרת בתחילתו).

12 אכן, פסקי הדין הנ"ל לא עסקו דווקא בענף המעליות, אך, כמובהר לעיל, ניסיונה
13 של המערערת לערוך אבחנה בעניין זה בין הענפים השונים, ולהסיק מכך כי מדיניותו
14 העקרונית של המשיב לפיה אין לחרוג מהאמור בתקנות שווי שימוש ברכב, לא חלה
15 על ענף המעליות, וכי השומות דנן הם בבחינת "שינוי מדיניות", אין בהן כל ממש,
16 אלא לכל היותר בבחינת הנחת המבוקש. הוא הדין בטענתה כי פסקי דין אלה עסקו
17 ביומן ממוחשב שכיניו מערכת SAVE TAX וכי אין זה המקרה שלפנינו. הקביעה
18 לפיה לא ניתן לחרוג מהשווי הקבוע בתקנות שווי שימוש ברכב, תקפה בין אם נעשה
19 ניסיון לחרוג מההתקנות באמצעות תוכנת מחשב המתעדת את סוג השימוש ברכב,
20 ובין אם בהעלאת טענה כי מדובר בענף ייחודי כמו ענף המעליות.

21 18. עוד הוספתי בהחלטתי מיום 16.1.2019, וזה הוא אף עיקרם של דברים, כי גם אם
22 היה מסתבר שהמשיב ערך הסכם עם נישום אחר שבו נקבע שווי שימוש אשר לפי
23 פסיקת בית המשפט אינו עומד בהוראות הדין, לא יהיה בכך נימוק המצדיק לקבל
24 את עמדת המערערת ולחזור על אותה טעות. בסופו של יום, במסגרת ערעור זה בוחן
25 בית המשפט את שיקול דעתו של המשיב בעת הוצאת הצו מושא הערעור, ואם
26 יימצא כי המשיב פעל כדין, ממילא אין כל רלוונטיות לשאלה מה נעשה במסגרת
27 הסדרים עם נישומים אחרים, מה גם שהסדרים אלה עשויים להיות חלק מהסדר
28 פשרה כולל הנוגע לשומתו של אותו נישום (ראה גם ע"מ 26342-01-16 ברודקום
29 סמיקונדקטורס ישראל בע"מ נ' פקיד שומה כפר סבא (19.11.2017)).

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ע"מ 7507-10-15 טיב מעליות בע"מ נ' פקיד שומה רחובות
ע"מ 8363-02-18 טיב מעליות בע"מ נ' פקיד שומה רחובות

תיק חיצוני :

- 1 למותר לומר, כי מאותו טעם אף אין לקבל את טענת המערערת באשר להצעה
2 שהוצעה לה, לדבריה, בשלב הראשון של דיוני השומה לפעול על פי המתווה בהסכם
3 הפשרה, מה גם שבית משפט זה בוחן שומות מס. הוא אינו בוחן הצעות לפשרה,
4 בוודאי לא כאלה שלא הגיעו לכדי הסכם.
- 5 19. ואם אין די בכך הרי שהמערערת כלל לא הוכיחה כי הסתמכה על הסכמי פשרה
6 אחרים או על איזו "מדיניות" בענף המעליות.
- 7 למעשה, המערערת אפילו לא הסתמכה על הסכם הפשרה שנערך עמה עצמה (!!),
8 שהרי, כפי שהובהר לעיל, המערערת לא זקפה בדיווחיה שלה שווי שימוש רכב
9 לעובדיה על פי השיעור שנקבע באותו הסכם פשרה משנים קודמות, וכאמור – גם
10 לא ניתן על ידה כל הסבר מניח את הדעת על שום מה לא זקפה שווי שימוש ברכב
11 לפי התקנות למנהלים ולעובדי המנהלה. בהקשר זה טען מנהל המערערת כי הדיווח
12 באופן האמור מהווה "בסיס למשא ומתן מול פקיד השומה" (עמ' 13 ש' 29 – עמ'
13 14 ש' 12).
- 14 20. אין להשלים עם דרך התנהלות זו שאינה שייכת לעולם המיסוי אלא לעולם הניסוי.
15 יש לצפות כי נישום דיווח דיווח המשקף נאמנה את הכנסותיו והוצאותיו ואת
16 הוראות הדין הרלוונטיות, לפחות לפי מיטב הבנתו וידיעתו, ולא דיווח המהווה
17 "עמדת פתיחה" לצורך ניהול משא ומתן עם פקיד השומה, או מתוך מטרה "למשש
18 את הדופק" ולבחון האם דיווחיו החסרים או טיעונו בעניין זה, מניחים את דעתו
19 של פקיד השומה (או של בית המשפט בערעור המס).
- 20 זאת ועוד, תמה אני על שום מה סבורה המערערת כי רק המשיב מחויב לאותו הסכם
21 פשרה, ואילו היא עצמה חופשיה לסגת ממנו כחלק מאיזו טקטיקה של ניהול משא
22 ומתן. התנהלות זו היא בעיני חסרת תום לב, ודי היה בכך כדי לדחות על הסף כל
23 טענה שטוענת המערערת בהתבסס על הסכם הפשרה, לרבות טענתה החילופית כי
24 יש להחילו על שנות המס שבערעור.
- 25
- 26

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ע"מ 7507-10-15 טיב מעליות בע"מ נ' פקיד שומה רחובות
ע"מ 8363-02-18 טיב מעליות בע"מ נ' פקיד שומה רחובות

תיק חיצוני :

1 21. סוף דבר – הערעור נדחה.

2 22. בהתחשב בהתנהלותה של המערערת, כמו גם בהתמשכותו של ההליך, תישא
3 המערערת בהוצאותיו של המשיב בסך כולל של 60,000 ₪ שישולמו בתוך 30 יום
4 שאם לא כן יישאו הפרשי הצמדה וריבית החל מהיום ועד למועד תשלומם בפועל.

5 ניתן לפרסם את פסק הדין.

6

7

8

9

ניתן היום, ה' תשרי תש"פ, 04 אוקטובר 2019, בהעדר הצדדים.

10

שמואל בורנשטיין, שופט

11

12

13

14